

ת"פ 49773/05/19 - מדינת ישראל נגד פלוני, עו"ד גיא עין צבי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49773-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 42003-01-19

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד מיכל אפלבוים

בשם הנאשם: עו"ד גיא עין צבי

מזדן

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום, האחד בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם (2 עבירות), לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), והאחר בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. הוא הופנה לקבלת תסקיר מבחן, ובהמשך לקבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות, והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

כתבי האישום

1. ת"פ 49773-05-19: המתלוננת היא גרושתו של הנאשם ולהם 4 ילדים משותפים. ביום 5.9.18 ניתן צו הגנה בבית המשפט לענייני משפחה, האוסר על הנאשם להיכנס לביתה של המתלוננת, והוסכם כי יהא רשאי לראות את ילדיו בימים קבועים פעמיים בשבוע, בסמוך לביתה של המתלוננת ובנוכחותה (להלן: הצו). ביום 26.1.19 בשעה 14:00 לערך הפר הנאשם את הצו בכך שנכנס לביתה של המתלוננת. באותן הנסיבות ובמהלך ויכוח בין השניים לאור רצונה כי ייצא מן הבית, אמר לה הנאשם: "אם לא נעים לך שאני פה, כנסי לחדר, סגרי על עצמך את החדר, סתמי את הפה, ושאי אלך תצאי". ביום 3.2.19 הפר הנאשם את הצו פעם נוספת, בכך שבשעת חצות לערך נכנס לביתה של

המתלוננת בזמן שבני הבית נמו את שנתם, המשיך לחדר השינה, וליטף את שני הילדים הקטנים שישנו עם המתלוננת במיטתה.

ת"פ 42003-01-19: ביום 23.10.18 התקשר הנאשם למתלוננת ולאחר ויכוח ביניהם איים עליה ברצף של איומים: "אני אכבה לך את הנשמה, אני ארצח אותך"; "אם תעזי לגעת בציפורן של הילדים שלי, אני אכסח לך את הצורה כמו שלא כיסחו לך בחיים יא זונה, אני אעשה ממך קציצות"; "שלא תעזי לגעת בציפורן שלהם (של הילדים) של הדת, אני אתאבד עלייך וישב עלייך בכלא מיליון שנה יא משוגעת מי את?"; "אם אני אשמע עוד פעם אחת שכיבית לו משהו או שניסית לעשות לו משהו אני אבוא ואני ארצח אותך ואני אשב עלייך בכלא יא משוגעת. עוד פעם אני אשמע שעשית לו משהו כזה את לא תהיי בחיים... הם ישבו עלייך שבעה ועלי ביחד, הם יישארו לבד בעולם, אני מזהיר אותך אל תהפכי אותי לבן אדם פסיכי"; "אם תעזי להרוס את הילדים הטוהרים שלי, אני אכסח לך את הצורה כמו שלא כיסחו אותך בחיים"; "את תתני לו את כל התנאים כמו שאני בבית, את לא תעשי את זה, לא יהיה לו אבא ולא תהיה לו אמא, את שומעת הוא יהיה לבד בעולם וכל הארבעה ילדים שלך"; "אז אל תפחדי, לא יהיה להם לא אבא ולא אמא, אני אהיה בכלא ואמא שלהם תהיה בבית קברות"; "את לא תוכלי לעשות כלום, כי את לא תהיי בעולם הזה בכלל".

תסקירים וחוו"ד

2. בענינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירי מבחן מהותיים (25.6.20, 5.11.20, 21.3.21). תוכנם יובא בצמצום, על מנת להימנע ככל הניתן מפגיעה בצנעת הפרט. הנאשם בן 38, גרוש ואב לארבעה, עובד כשכיר בתפקיד אחראי בטיחות באתרי בנייה ומתגורר בגפו. הוא השלים 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה. בשירותו הצבאי נחשף למראות מורכבים. לפני מספר שנים עבר תאונת דרכים ותאונת עבודה קשה, בעקבותיה נדרש לשיקום פיזי משמעותי שהשפיע עליו נפשית. הוא נישא למתלוננת בשנת 2004, השניים באו מרקע דתי וגידלו את ילדיהם בהתאם. בשנת 2018 התגרשו בעקבות קונפליקטים ביניהם שנבעו לטענתו מהחלטתה של המתלוננת להתרחק מאורח החיים המסורתי. הנאשם הודה בעבירות, תיאר את מצבו הרגשי המורכב באותה התקופה, על רקע תהליך הגירוש, געגועיו לילדיו, וחששו מהשפעתה של המתלוננת על חינוך ילדיהם. קצינת המבחן התרשמה כי פעל מתוך תסכול ורצון להמשיך לשלוט בחיי המתלוננת וילדיהם. בחלוף הזמן התייצב מצבו האישי והרגשי, בין השאר בסיוע הדרכה הורית משותפת לו ולמתלוננת. משיחה של קצינת המבחן עם המתלוננת עלה כי כיום הקשר בין השניים תקין, הוא מקפיד על הסדרי הראייה, משלם מזונות כנדרש, והשניים שומרים על גבולות במסגרת המשפחתית החדשה שנוצרה. בתחילה ביקשה קצינת המבחן לבחון אפשרות לשלב את הנאשם בטיפול בתחום האלימות הזוגית, ומסיבה זו נדחה הדיון לקבלת תסקיר משלים. בהמשך התהליך, וחרף התרשמותה מנזקקות טיפולית והזדמנויות שניתנו לנאשם, הביע הנאשם מוטיבציה נמוכה להשתלב בטיפול, התקשה לעמוד בקשר רציף עם שירות המבחן ולהתבונן באופן ביקורתי אודות התנהגותו. משכך לא ניתנה בענינו המלצה טיפולית.

חוו"ד הממונה על עבודות שירות מצאה את הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך זו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם בכל אחד מהאישומים בהם פגע בשלוות נפשה של המתלוננת ובביטחונה, ובכתב האישום העיקרי פגע גם בתוקפן של החלטות שיפוטיות. היא הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים: בתיק העיקרי בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, ובתיק המצורף בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. כן עמדה על תוכן התסקירים, היעדר הרשעות קודמות, חוסר תובנה בדבר הצורך בטיפול, וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של כל אחד מהמתחמים, ולגזור עליו בנוסף מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם לא כפר בצורך לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, אלא שלשיטתו דווקא עבירת האיומים היא החמורה מבין שני כתבי האישום. הוא עמד בהרחבה על הרקע של הנאשם והנסיבות שהובילו לביצוע העבירות, ובהגנתו טען לטובת מרשו מבלי להקל ראש במשמעות מעשיו ובחומרתם. הסיטואציה המשברית שפקדה את הנאשם מורכבת ביותר. בני הזוג הגיעו שניהם מרקע דתי, וכך חיו את חייהם המשותפים וגידלו את ילדיהם. התהליך שבו התרחקה רעייתו מהדת, ובעקבותיה גם ילדיהם של בני הזוג, הסב לנאשם קשיים, שהובילו אותו לביצוע העבירות עליהן הוא נותן עתה את הדין. כך בשיחת הטלפון מרובת האיומים מושא כתב האישום המצורף, וכך בשתי ההפרות של צו ההגנה מושא כתב האישום העיקרי. ב"כ הנאשם עשה כל שניתן על מנת לשקף את הסיטואציה כפי שנראתה מעיניו של הנאשם במועד ביצוע העבירות, כשלדבריו הגיע לבית גרושתו לא כדי להטריד אותה או לאיים עליה, אלא על מנת לראות את ילדיו.

ב"כ הנאשם עמד על התקופה הקצרה בה התרחשו האירועים, על חלוף הזמן, נתוניו האישיים החיוביים של הנאשם, גילו, היעדר הרשעות קודמות, התאונה הקשה שעבר, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן (הגם שלא ניתנה המלצה טיפולית), הוא הציג אסמכתא לקורס הדרכה הורית שעבר הנאשם במשך 15 שבועות (ענ/1), עמד על הקשר החיובי עם המתלוננת, מערכת היחסים המשוקמת, הסדרי הראייה עם ילדיו. הנאשם עובד בעבודה מכובדת ובא כוחו הביע חשש פן גזירת עונשו בעבודות שירות תהווה פגיעה כלכלית קשה לא רק בנאשם, אלא בראש ובראשונה בגרושתו ובילדיו, כשלא יוכל לשלם מזונות בסך 5,000 ₪ לחודש. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע לכל אחד מכתבי האישום מתחם ענישה שמתחיל במאסר צופה פני עתיד, ולמקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, תיאר משבר שנוצר בעקבות הפרידה מהמתלוננת ותהליך הגירוש, סיפר על הקשר החיובי שחידשו מאז, כשכיום מבלי את החגים והחופשות יחדיו, וביקש לאפשר לו להמשיך את השגרה המבורכת אותה הצליח ליצור.

דין

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

4. עובר לקביעת מתחם העונש יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה כולל, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים, ייקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים.

מדיניות הענישה - הפרת הוראה חוקית

5. פסקי הדין שלהלן - יש בהם כדי ללמד על התייחסות בתי המשפט לעבירה, אך מובן כי מדובר בקנה מידה בלבד, וברי כי מדיניות הענישה משתנה בהתאם לנסיבות העבירות, חומרתן והיקפן.

רע"פ 2099/21 פלוני נ' מדינת ישראל (25.4.21). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהפרת צו שיפוטי שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין. בניגוד להחלטת בית המשפט שהורה על שחרורו ממעצר בתנאים מגבילים שכללו, בין השאר, הרחקה מהמתלוננת (פרודתו ואם ילדיו) ואיסור יצירת קשר, הגיע המבקש ל"מקלט לנשים מוכות" בו שהתה, עלה בצוותא עם אחר על גג סמוך, וקרא לילדיו. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר בפועל למשך 21 ימים ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את עונשו של המבקש על 9 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה, כשנקבע כי מלבד החרדה והאימה שיצר המבקש אצל המתלוננת, הרי שיש במעשיו משום התרסה כנגד רשויות החוק וזלזול בהחלטות בית המשפט, שהקל עמו שוב ושוב את הורה על חלופות מעצר רבות בעניינו.

רע"פ 1940/16 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בארבעה אישומים בריבוי עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, פגיעה בפרטיות והפרת הוראה חוקית. מדובר במי שנהג להכיר נשים בבית קפה כשהציג עצמו ככזב כבעל רקע בטחוני, ולאחר שהללו החליטו להפסיק את הקשר עמו, החל להטרידן. בית משפט השלום גזר על המבקש עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים והפעיל עונשי מאסר מותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל, כך שסך הכל נדון המבקש למאסר בפועל למשך 24 חודשים ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנקבע כי העונש שהוטל עליו נוטה עמו חסד. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1738/15 שוקרי נ' מדינת ישראל (11.3.15). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות אישומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, בכך שבמשך 5 ימים שלח למתלוננת עשרות מסרונים שהכילו תוכן מאיים ומטריד, ופעם אחת הגיע לביתה ואיים עליה. מתחם העונש הועמד בבית משפט השלום בין 3-9 חודשי מאסר, והמבקש נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעל מאסר על תנאי בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

רע"פ 2472/14 חליל נ' מדינת ישראל (29.6.14). המבקש הורשע ב-31 עבירות של הפרת הוראה חוקית ומספר זה של עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, זאת בגין שיחות טלפון שביצע אל המתלוננת לה היה נשוי בעת הרלוונטית, בניגוד לצו הגנה שהוצא כנגדו על ידי בית המשפט לענייני משפחה. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות. ערעורו על הכרעת הדין נדחה, ועל גזר הדין התקבל חלקית, כך שעונש המאסר בוטל ובמקומו הושטו עליו 180 שעות של"צ. בקשתו לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.12). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם (שני אישומים) והיזק לרכוש במזיד. באירוע הראשון הגיע לבית המתלונן בניגוד לצו הרחקה, ושבר

מכשיר טלפון. באירוע השני שהה בניגוד לצו בדירה צמודה לביתו של המתלונן. בית משפט השלום הורה על הארכת מאסר על תנאי (בן שישה חודשים). בית המשפט המחוזי קיבל (ברוב דעות) את ערעור המדינה לפיו לא ניתן היה להאריך את המאסר המותנה בהיותו "חב הפעלה" בגין שתי הפרות נפרדות ורחוקות בזמן (11 ימים) זו מזו. משכך גזר על המבקש מאסר בפועל בן 3 חודשים, עליו הפעיל בחופף את המאסר המותנה, כך שהמבקש נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

כן ראו רע"פ 9392/08 קרינסקי נ' מדינת ישראל (22.1.09), רע"פ 3016/07 רחמימוב נ' מדינת ישראל (3.7.07).

מדיניות הענישה - איומים

6. מתחם העונש המקובל בפסיקה לעבירות איומים נע בין מאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

קביעת מתחמי העונש

7. מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה העבירה של הפרת הוראה חוקית היא החמורה מבין המעשים שביצע הנאשם, לבטח בנסיבות בהן ביצע אותה פעמיים, כשבשני המקרים הדין להיכנס לתוך ביתה של המתלוננת. המקרה האחרון מפחיד ממש. הנאשם נכנס לבית גרושתו בסמוך לחצות, כשכל בני הבית נמים את שנתם, המשיך לחדר השינה, ושם ליטף את שני ילדיו שישנו באותה המיטה עם אמם - המתלוננת. נקל לחוש את עוצמת הפחד והרתיעה שחשה ודאי המתלוננת לכשנודע לה דבר האירוע, ותחושת הפגיעה הקשה בביטחונה האישי ובשלוותה בין כותלי ביתה. עסקינן בעבירות מתוכננות אשר שמות ללעג את צו בית המשפט באופן הפוגע בסדרי שלטון ומשפט ובסדר הציבורי. בהינתן שתי ההפרות שביצע הנאשם, דבריו הבוטים למתלוננת באירוע הראשון, כשדרשה ממנו לקיים את הצו ולצאת מהבית, ובעיקר חומרתו של האירוע השני, אני קובע מתחם ענישה בגין התיק העיקרי בין 4 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירת האיומים: לקולה - מדובר באירוע יחיד, שיחת טלפון אחת בין הנאשם והמתלוננת. לחומרה - רצף הביטויים האלימים והקשים עד מאד שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת מבסס חומרה יתרה באופן המצדיק קביעת מתחם בין חודשיים מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

8. הנאשם בן 38, נעדר הרשעות קודמות כלשהן, הודה במיוחס לו בכתבי אישום מתוקנים, קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה. נתוניו האישיים חיוביים, הוא עובד כל חייו, מתפרנס ומפרנס את משפחתו, השלים שירות צבאי ותרם למדינה, נפצע בתאונה קשה שלאחריה השתקם והמשיך בחייו. המעשים עליהם נותן הנאשם את הדין בוצעו בתקופה משברית בחייו, על רקע תהליך פרידה וגירושים מהמתלוננת. הנאשם לא התמיד אמנם בתהליך טיפולי מול שירות המבחן, אך השכיל לקדם את מצבו בצוותא עם המתלוננת, כשכיום הקשר בין השניים חיובי, והנאשם משתתף בטיפול בילדיו, משלם מזונות, וניכר כי הפנים את חומרת מעשיו ואת הפסול שבהם. אני נכון לקבל את טענת ההגנה לפיה כל עונש מוחשי שיושת על הנאשם, עשוי לפגוע בעקיפין גם במתלוננת ובילדיהם של בני הזוג, בשל קשייו של הנאשם להתמודד עם חוב המזונות. מנגד, אין בכך כדי להצדיק חריגה לקולה ממתחם הענישה, וממילא לא הוצגו בפניי נימוקים כלשהם המצדיקים לחרוג מהמתחם. מכאן, מקובלת עליי עמדת ההגנה (ובשונה מעמדת המאשימה), לפיה ראוי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית כל אחד מהמתחמים, ומצאתי אף לחפוף במידה מסוימת בין העונשים. אשר לרכיבים כלכליים, אני מקבל את עמדת המאשימה לפיה יש להשית על הנאשם רכיב כספי מוחשי בדמות פיצויים למתלוננת, ובשל מצבו הכלכלי של הנאשם על רקע העונש שייגזר עליו, אסתפק בהתחייבות צופה פני עתיד במקום קנס.

9. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בתחנת כיבוי אש בדרך הרכבת נתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 11.5.21. הנאשם יתייצב ביום 22.8.21 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות איומים, או עבירה על סעיף 287 לחוק העונשין.

ג. פיצויים בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 3). הפיצויים ישולמו ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.8.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות כלשהי לרבות איומים, או עבירה על סעיף 287 לחוק העונשין. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, במעמד הצדדים.